

ໝວດທີ 1	8
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ	8
ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ	8
ມາດຕາ 2. ວິຈິດສິນ	8
ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ	8
ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ	11
ມາດຕາ 5. ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນ	12
ມາດຕາ 6. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງລາວ	12
ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ	13
ມາດຕາ 8. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ	13
ໝວດທີ 2.....	13
ປະເພດ ແລະ ລັກສະນະຂອງວິຈິດສິນ.....	13
ມາດຕາ 9. ປະເພດວິຈິດສິນ	13
ມາດຕາ 10. ຈິດຕະກຳ	13
ມາດຕາ 11. ປະຕິມາກຳ	14
ມາດຕາ 12. ສິລະປະພາບພິມ	14

ມາດຕາ 13. ການອອກແບບງານສິນ	14
ມາດຕາ 14. ລັກສະນະວິຈິດສິນ.....	14
ມາດຕາ 15. ວິຈິດສິນພື້ນເມືອງ	14
ມາດຕາ 16. ວິຈິດສິນຮ່ວມສະໄໝ.....	15
ມາດຕາ 17. ວິຈິດສິນແບບສ້າງສັນ	15
ໝວດທີ 3.....	15
ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ	15
ມາດຕາ 18. ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບວິຈິດສິນ.....	15
ມາດຕາ 19. ເງື່ອນໄຂດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ ...	16
ມາດຕາ 20. ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ.....	16
ມາດຕາ 21. ການສົ່ງອອກນອກປະເທດເພື່ອວິໄຈ	17
ມາດຕາ 22. ການສົ່ງອອກ-ການນຳເຂົ້າ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ	17
ມາດຕາ 23. ການຊື້, ຂາຍ, ໂອນ ແລະ ການສືບທອດ.....	17
ໝວດທີ 4	18
ການແຂ່ງຂັນສ້າງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນແລະການວາງສະແດງ .	18

ມາດຕາ 24. ເປົ້າໝາຍການແຂ່ງຂັນ ສ້າງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ	18
ມາດຕາ 25. ການແຂ່ງຂັນສ້າງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ	18
ມາດຕາ 26. ການວາງສະແດງ	19
ມາດຕາ 27. ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ	19
ມາດຕາ 28. ສິດໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ວາງສະແດງ	20
ໝວດທີ 5.....	20
ປະເພດນັກສິລະປິນວິຈິດສິນ	20
ມາດຕາ 29. ປະເພດນັກສິລະປິນວິຈິດສິນ.....	20
ມາດຕາ 30. ນັກວິຈິດຕະກອນ.....	20
ມາດຕາ 31. ນັກປະຕິມາກອນ	21
ມາດຕາ 32. ນັກຖ່າຍພາບສິນ	21
ມາດຕາ 33. ສິດ, ພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງນັກສິນລະປິນວິຈິດສິນ	21
ໝວດທີ 6.....	22
ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ	22
ມາດຕາ 34. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.....	22
ໝວດທີ 7.....	22

ຂໍ້ຫ້າມ	22
ມາດຕາ 35. ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ.....	22
ມາດຕາ 36. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານຂອງລັດ	23
ໝວດທີ 8.....	24
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ	24
ມາດຕາ 37. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ	24
ມາດຕາ 38. ການປະນີປະນອມ.....	24
ມາດຕາ 39. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ	25
ມາດຕາ 40. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ.....	25
ມາດຕາ 41. ການແກ້ໄຂໂດຍສານປະຊາຊົນ	25
ມາດຕາ 42. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ	25
ໝວດທີ 9.....	25
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິຈິດສິນ.....	25
ມາດຕາ 43. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ	25

ມາດຕາ 44. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.....	27
ມາດຕາ 45. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານແລະນະຄອນ.....	29
ມາດຕາ 46. ສະມາຄົມວິຈິດສິນລາວ.....	30
ໝວດທີ 10	30
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	30
ມາດຕາ 47. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ.....	30
ມາດຕາ 48. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	30
ໝວດທີ 11	31
ວັນວິຈິດສິນແຫ່ງຊາດ,ເຄື່ອງໝາຍແລະຕາປະທັບ.....	31
ມາດຕາ 49. ວັນວິຈິດສິນແຫ່ງຊາດ	31
ມາດຕາ 50. ເຄື່ອງໝາຍແລະຕາປະທັບຂອງວິຈິດສິນ	31
ໝວດທີ 12	31
ບົດສຸດທ້າຍ.....	31
ມາດຕາ 51. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	31

ມາດຕາ 52. ຜົນສັກສິດ 32

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 217 / ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 09.07.2016

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍວິຈິດສິນ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປລາວ ສະບັບເລກທີ 69 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຫັດຖະກຳ ສະບັບເລກທີ 02 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2008;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 44 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2013;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບເລກທີ 505 /ຖວທ, ລົງວັນທີ 31 ພຶດສະພາ 2016.

ລັດຖະບານອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວວຽກ ງານວິຈິດສິນເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວດໍາເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ພັນທະຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃນການດໍາເນີນວຽກງານວິຈິດສິນ, ສ້າງຜົນງານໃຫ້ມີລັກສະນະຊາດ, ກ້າວໜ້າ ແລະ ມະຫາຊົນແນໃສ່ສິ່ງເສີມ ຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງປະຊາຊົນໃນການພົ້ນຟູ, ອະນຸລັກ, ພັດທະນາ ແລະ ຊົມໃຊ້ຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ, ຮັກສາເອກະລັກ, ມູນເຊື້ອທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາຂອງຊາດໃຫ້ຍືນຍົງຕະຫຼອດໄປ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 2. ວິຈິດສິນ

ວິຈິດສິນ ແມ່ນສິ່ງທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນຈາກຄຸນຄ່າອັນລວມຍອດຂອງ ອາລົມຈິດບວກກັບສີມີອັນປານິດເພື່ອຄວາມງົດງາມ, ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ ຊຶ່ງ ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານຈິດໃຈໂດຍບໍ່ສິ້ນສຸດ, ປະກອບດ້ວຍ ຈິດຕະກໍາ, ປະຕິມາ ກໍາ, ສະຖາປັດຕະຍະກໍາສິນ, ພາບພິມ ແລະ ຫັດຖະກໍາສິນ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ໃຊ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. **ສິລະປິນສາຂາວິຈິດສິນ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ສ້າງສັນຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ ເປັນຕົ້ນ ນັກແຕ້ມ, ນັກຄວັດ, ນັກປັ້ນ, ນັກຫຼີ່, ນັກຖ່າຍຮູບສິນ ແລະ ນັກອອກແບບສິນ;
2. **ຫໍພິພິທະພັນສິນ** ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ, ສະສົມ, ອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຜະລິດຕະພັນວິຈິດສິນ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ, ສຶກສາ ອົບຮົມ, ຫັດສະນະສຶກສາ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວຂອງຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. **ຫ້ອງວາງສະແດງ** ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ວາງສະແດງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ ເພື່ອໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈໍາໜ່າຍ;
4. **ງານວາງສະແດງຜົນງານວິຈິດສິນ** ໝາຍເຖິງ ການນໍາຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນມາວາງສະແດງ ເພື່ອໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈໍາໜ່າຍ;
5. **ອະນຸສາວະລີ** ໝາຍເຖິງ ຜົນງານປະຕິມະກໍາ ເພື່ອຈາລຶກເຖິງຜູ້ທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີຕໍ່ປະເທດຊາດ ເປັນຕົ້ນ ຮູບປັ້ນຜູ້ນໍາ, ວິລະບູລຸດ, ວິລະຊົນ;
6. **ນັກອອກແບບ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ໃຫ້ແນວຄິດລິເລີ່ມປະດິດສ້າງ ຮູບພາບສະເກັດ ຫຼື ຕົ້ນແບບຂອງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ;
7. **ການອະນຸລັກຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ** ໝາຍເຖິງ ການປົກປັກຮັກສາໄວ້ຊຶ່ງຄຸນຄ່າທາງສິລະປະດ້ານວັດທະນະທໍາ, ປະຫວັດສາດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອມໂຊມ ແລະ ສູນຫາຍໄປຕາມການເວລາ;
8. **ການກ່າຍຜົນງານວິຈິດສິນ ຫຼື ການລອກແບບ (Copy)** ໝາຍເຖິງ ການສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໂດຍກ່າຍເອົາແບບເກົ່າ, ສີສັນ, ລວດລາຍ, ຮູບຮ່າງລັກສະນະວັດຖຸ ຫຼື ຮູບແບບດັ່ງເດີມ;

9. **ການຈຳລອງ** ໝາຍເຖິງ ການຮຽນແບບ ຫຼື ການຖອດແບບ, ການເຮັດຂັ້ນໃໝ່ທີ່ມີຮູບຊົງ, ສັດສ່ວນ, ມິຕິ, ລວດລາຍ, ການຕົບແຕ່ງ ແລະ ຈຸດພິເສດອື່ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແບບດັ່ງເດີມ;
10. **ນັກວິຈິດສິນ** ໝາຍເຖິງ ນັກວິຈິດຕະກອນ, ນັກປະຕິມາກອນ, ນັກນິເທດສິນ;
11. **ນັກຈິດຕະກອນ** ໝາຍເຖິງ ນັກແຕ້ມທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮຽນຮູ້, ຈົບຫຼັກສູດລະດັບໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ;
12. **ນັກປະຕິມາກອນ** ໝາຍເຖິງ ນັກປັ້ນ, ນັກຄັວດ, ນັກປັ້ນດິນເຜົາ, ນັກສິລະປະໂລຫະທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮຽນຮູ້ ຈົບຫຼັກສູດລະດັບໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ;
13. **ນັກນິເທດສິນ** ໝາຍເຖິງ ນັກອອກແບບສີ່ໂຄສະນາຕ່າງໆ ດ້ານງານສິນ;
14. **ຮູບຖ່າຍວິຈິດສິນ** ໝາຍເຖິງ ການຖ່າຍພາບທີ່ມີສິລະປະ, ເສັ້ນ, ແສງ, ເງົາ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ;
15. **ສິລະປະພາບພິມ** ໝາຍເຖິງ ຮູບພາບທີ່ໄດ້ຈາກແມ່ພິມແລ້ວພິມລົງໃສ່ວັດສະດຸໃຫ້ເກີດເປັນຮູບສິລະປະ;
16. **ຫັດຖະກຳສິນ** ໝາຍເຖິງ ການສ້າງຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳ ທີ່ມີສິລະປະ, ກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳ ທີ່ເປັນເອກະລັກເຊັ່ນ ເຄື່ອງຕົກແຕ່ງ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ເຄື່ອງປະດັບ, ເຄື່ອງເອ້ ແລະ ອື່ນໆ;
17. **ສະຖາປັດຕະຍະກຳສິນ** ໝາຍເຖິງ ສະຖາປັດຕະຍະກຳທີ່ມີສິລະປະປະກອບເຂົ້າທາງດ້ານຮູບຊົງ, ການຕົກແຕ່ງພາຍໃນ-ພາຍນອກເຊັ່ນ ສາສະໜາສະຖານ, ອາຄານ ແລະ ເຮືອນພັກອາໄສ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ປະດັບປະດາດ້ວຍລວດລາຍສິລະປະ ທີ່ມີລັກສະນະຊາດ, ລັກສະນະທ້ອງຖິ່ນ ອັນ

ປານີດວິຈິດບັນຈົງ ເປັນຕົ້ນ ສິມ, ກຸຕິ, ທາດ, ປະຕູໂຂງ, ຫໍແຈກ, ຫໍກອງ, ຫໍ ຫຼັກເມືອງ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ

ລັດມີນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ ດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງເສີມວຽກງານອະນຸລັກ, ພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບເອກະລັກ ສິລະປະວິຈິດສິນຂອງຊາດ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ມະຫາຊົນ ທີ່ມີລັກສະນະ ຊາດ ແລະ ກ້າວໜ້າໃຫ້ຍືນຍົງ;
2. ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ, ການປະດິດສ້າງ, ການເຜີຍແຜ່ຄຸນຄ່າ ທີ່ມີ ລັກສະນະຊາດ, ມະຫາຊົນ ແລະ ກ້າວໜ້າຂອງວຽກງານວິຈິດສິນ ພ້ອມທັງ ຈຳກັດ, ແກ້ໄຂສິ່ງທີ່ກົດໝ່ວງຖ່ວງດົງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງປະຊາຊົນລາວ ບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຂອງປະເທດຊາດ;
3. ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃຫ້ດຳເນີນ ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນດ້ວຍນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມ ລະບຽບ, ກົດໝາຍ;
4. ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາກ ລັດ ແລະ ເອກະຊົນລົງທຶນສ້າງສະຖາບັນການສຶກສາ, ສ້າງວິຊາຊີບ, ຄົ້ນຄວ້າປະດິດສ້າງຜົນງານ, ພັດທະນາຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນດ້ານ ວິຈິດສິນໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີ, ຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີ ແລະ ເປັນສິນຄ້າ;
5. ຮັບຮູ້ ກຳມະສິດ ກ່ຽວກັບຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ນັບທັງຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ຜົນງານທາງດ້ານວິຈິດສິນ.

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນລັກສະນະຊາດ, ເຄົ້າເຕີມ, ວິທະຍາສາດ, ກ້າວໜ້າ, ທັນສະໄໝ ແລະ ມະຫາຊົນ;
2. ການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການອະນຸລັກ-ຟື້ນຟູ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການພັດທະນາວຽກງານວິຈິດສິນ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມະຫາຊົນ;
3. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທໍາ, ໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ມາດຕາ 6. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງລາວ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີເສລີພາບໃນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງສັນຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ ແລະ ປະກອບກິດຈະການ, ປະກອບຄຳ ເຫັນ, ສະແດງທັດສະນະ, ຕໍານິວິຈານຕໍ່ຜົນງານ, ຜະລິດຕະພັນສິນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃນທາງສ້າງສັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ວຽກງານ ວິຈິດສິນທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງຊາດລາວ.

ຄົນຕ່າງປະເທດ, ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາ ສປປລາວ ລວມທັງຄົນລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ກໍມີພັນທະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ອະນຸລັກຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສິ່ງເສີມການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບສາກົນດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ວິຈິດສິນ ລວມທັງການສ້າງກິດຈະກຳຮ່ວມກັນ ແລະ ວາງສະແດງຮ່ວມກັນ, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານວິຈິດສິນມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 8. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນຢູ່ ສປປລາວ ລວມທັງພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງລາວ ທີ່ໄປວາງສະແດງ ແລະ ແຂ່ງຂັນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ປະເພດ ແລະ ລັກສະນະຂອງວິຈິດສິນ

ມາດຕາ 9. ປະເພດວິຈິດສິນ

ວິຈິດສິນ ປະກອບມີ 4 ປະເພດດັ່ງນີ້:

1. ຈິດຕະກຳ;
2. ປະຕິມາກຳ;
3. ສິລະປະພາບພິມ;
4. ການອອກແບບງານສິນ.

ມາດຕາ 10. ຈິດຕະກຳ

ຈິດຕະກຳ ແມ່ນການແຕ້ມດ້ວຍສີດຳ, ສີນ້ຳ, ສີນ້ຳມັນ, ສີໂປສເຕີ, ສີ ອະຄຣີລິກ (ACRYLIC), ສີຖານຄາບອນ ແລະ ອື່ນໆ ລົງວັດສະດຸຕ່າງໆ

ເຊັ່ນ ເຈ້ຍ, ໄມ້ອັດ, ຜ້າແພ, ຝາ ຊຶ່ງຮູບແຕ້ມເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຫຼາຍລັກສະນະ, ຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ເນື້ອໃນເປັນຕົ້ນ ຮູບເໝືອນຄົນ, ຮູບສັດ, ຮູບທຳມະ ຊາດ, ຮູບຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ຮູບປະກອບເລື່ອງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 11. ປະຕິມາກຳ

ປະຕິມະກຳ ແມ່ນການປັ້ນ, ການແກະສະຫຼັກ, ການຫຼິ້, ການຄວັດ ດ້ວຍດິນໜຽວ, ຂີ້ເຜີ້ງ, ສະບູ, ໄມ້, ຫີນ, ປູນປຣາສເຕີ, ໂລຫະ ແລະ ວັດສະ ດູ່ຕ່າງໆ ໃຫ້ອອກມາເປັນຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນ.

ມາດຕາ 12. ສິລະປະພາບພິມ

ສິລະປະພາບພິມ ແມ່ນຮູບພາບທີ່ໄດ້ຈາກການສ້າງແມ່ພິມແລ້ວພິມ ດ້ວຍນ້ຳມືກລົງໃສ່ເຈ້ຍ, ວັດສະດຸ ຫຼື ໂລຫະຕ່າງໆ ໃຫ້ເກີດເປັນຮູບສິລະປະ.

ມາດຕາ 13. ການອອກແບບງານສິນ

ການອອກແບບງານສິນ ແມ່ນການອອກແບບສີ່ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ອອກ ແບບຜະລິດຕະພັນ, ອອກແບບສີ່ສິ່ງພິມ, ອອກແບບສີ່ໂຄສະນາ, ອອກ ແບບສີ່ເອເລັກໂຕຼນິກ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 14. ລັກສະນະວິຈິດສິນ

ວິຈິດສິນ ແບ່ງອອກເປັນ 3ລັກສະນະຄື :

1. ວິຈິດສິນພື້ນເມືອງ;
2. ວິຈິດສິນຮວມສະໄໝ;
3. ວິຈິດສິນແບບສ້າງສັນ.

ມາດຕາ 15. ວິຈິດສິນພື້ນເມືອງ

ວິຈິດສິນພື້ນເມືອງ ແມ່ນຜົນງານທີ່ມີເອກະລັກ ທາງດ້ານວິຈິດສິນ, ສິລະປະ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ເປັນຕົ້ນແບບດັ່ງເດີມ ກ່ຽວກັບ

ນິທານພື້ນບ້ານ, ພຸດທະປະຫວັດ ແລະ ອື່ນໆ ດ້ວຍການແຕ້ມ ເຊັ່ນ ແຕ້ມ ລາຍລາວ, ແຕ້ມຝາຜະໜັງ; ດ້ວຍການຟອກ ເຊັ່ນ ຟອກເງິນ, ຟອກຄໍາປິວ, ແລະ ອື່ນໆ; ດ້ວຍການປັ້ນ, ການຫຼິ້ນ, ການຄັວດແກະສະຫຼັກ, ການເຝົາ ແລະ ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ລວດລາຍລາວ, ພະພຸດທະຮູບ ເຮັດດ້ວຍດິນ, ປູນ, ພະ ທາຍເພັດ, ໄມ້, ທອງ, ສໍາລິດ, ແລະ ອື່ນໆ, ວຽກງານຫັດຖະກໍາ ເຊັ່ນ ລວດລາຍຜ້າທີ່ເປັນເອກະລັກແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ການຕີເງິນ, ທອງ, ຄໍາ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 16. ວິຈິດສິນຮ່ວມສະໄໝ

ວິຈິດສິນຮ່ວມສະໄໝ ແມ່ນຜົນງານ ທີ່ມີເອກະລັກຂອງຊາດ, ລັກ ສະ ນະກ້າວໜ້າທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ເຊັ່ນ ການປັ້ນ, ຫຼືອະນຸສາວະລີບັນພະບູລຸດ, ບຸກຄົນສໍາຄັນທາງປະຫວັດສາດ; ການແຕ້ມ, ການພິມ, ແລະ ການຄວັດ ແກະສະຫຼັກ ດ້ວຍວັດສະດຸ, ໂລຫະຕ່າງໆ ທີ່ຮັບໃຊ້ສັງຄົມໃນປັດຈຸບັນ ຊຶ່ງມີ ການປະສົມປະສານກົມກຽວກັນລະຫວ່າງອັນໃໝ່ ແລະ ອັນເກົ່າ ເພື່ອໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບວິວັດທະນາການຂອງສັງຄົມ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 17. ວິຈິດສິນແບບສ້າງສັນ

ວິຈິດສິນແບບສ້າງສັນ ແມ່ນການປະດິດສ້າງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ ໃຫ້ມີຄວາມ ແປກໃໝ່ ໃນການແຕ້ມ, ການຄວັດ, ການປັ້ນ, ການຫຼິ້ນ ແລະ ການພິມໃຫ້ທັນກັບຍຸກສະໄໝ ມີລັກສະນະກ້າວໜ້າ ແລະ ສາກົນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ໝວດທີ 3

ການດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ

ມາດຕາ 18. ການດໍາເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບວິຈິດສິນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດຈະ ດໍາເນີນທຸລະກິດດ້ານວິຈິດສິນ, ຫ້ອງວາງສະແດງ, ຫໍພິພິທະພັນສິນ, ສູນ

ຝຶກອົບຮົມ, ສະຖາບັນວິຈິດສິນ, ໂຮງຮຽນດ້ານວິຈິດສິນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຈາກຂະແໜງການ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເທົ່ານັ້ນ.

ສ່ວນຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສະຫະກິດ ຫຼື ການອະນຸຍາດໃຫ້ ດຳເນີນທຸລະກິດ ທາງດ້ານວິຈິດສິນແຕ່ລະປະເພດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສະຫະກິດ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລະກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 19. ເງື່ອນໄຂດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ

ເງື່ອນໄຂດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນມີດັ່ງນີ້:

1. ມີຄຳຮ້ອງລະບຸ ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍຮັບໃຊ້ຂອງຕົນ ແລະ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ;
2. ຕ້ອງມີສະຖານທີ່, ອຸປະກອນເຕັກນິກ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;
3. ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄຸນສົມບັດ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ປະສົບການດ້ານວຽກງານວິຈິດສິນ;
4. ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 20. ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ

ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ກ່ຽວກັບງານສິນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ກ່ຽວກັບຜົນງານວິຈິດສິນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະ

ນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. ຂໍ້ມູນ ແລະ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈນັ້ນ ຕ້ອງມອບຕົ້ນສະບັບໃຫ້ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອເກັບຮັກສາໄວ້ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 21. ການສົ່ງອອກນອກປະເທດເພື່ອວິໄຈ

ການສົ່ງຊົ່ນສ່ວນ ຫຼື ວັດຖຸທີ່ເປັນຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ ຊຶ່ງມີຄຸນຄ່າສູງອອກນອກປະເທດ ເພື່ອການວິໄຈຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານການສະເໜີຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 22. ການສົ່ງອອກ-ການນໍາເຂົ້າ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຫຼື ຈໍາໜ່າຍ

ການສົ່ງອອກ-ການນໍາເຂົ້າ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຫຼື ຈໍາໜ່າຍຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຂອງຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຂອງຕ່າງປະເທດ ໂດຍສະເພາະພຣະພຸດທະຮູບ ຫຼື ເປັນວັດຖຸທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບວັດທະນະທໍາ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາເຂົ້າ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ຫຼື ຈໍາໜ່າຍແຕ່ຢ່າງໃດ.

ມາດຕາ 23. ການຊື້, ຂາຍ, ໂອນ ແລະ ການສືບທອດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຊື້, ຂາຍ, ໂອນ ແລະ ສືບທອດຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ພ້ອມທັງໃຫ້ຈົດທະບຽນໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດຕາມລະບຽບ, ກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4

ການແຂ່ງຂັນສ້າງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນແລະການວາງສະແດງ

ມາດຕາ 24. ເປົ້າໝາຍການແຂ່ງຂັນ ສ້າງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ

ເປົ້າໝາຍໃນການຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນສ້າງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນມີດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອຮັບປະກັນສິດ, ພັນທະ ແລະ ຜົນງານຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃນການດຳເນີນວຽກງານວິຈິດສິນໃຫ້ມີລັກສະນະຊາດ, ກ້າວໜ້າ ແລະ ມະຫາຊົນ;
2. ເພື່ອອະນຸລັກຮັກສາເອກະລັກ, ມູນເຊື້ອ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ຂອງຊາດໃຫ້ຍືນຍົງ;
3. ເພື່ອສົ່ງເສີມຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃນການພັນຟູ, ອະນຸລັກ, ພັດທະນາ ແລະ ຊົມໃຊ້ຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນໃຫ້ທຽມທັນກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 25. ການແຂ່ງຂັນສ້າງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ

ການແຂ່ງຂັນສ້າງຜົນງານ ດ້ານວິຈິດສິນ ແມ່ນການສົ່ງເສີມຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ພອນສະຫວັນ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານວິຈິດສິນໃຫ້ອຸດົມຮັ່ງມີ, ຫຼາຍສີສັນ ແລະ ຍືນຍົງ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 24 ແລະ ມາດຕາ 25 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ສຳລັບວິທີການໃນການຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນສ້າງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 26. ການວາງສະແດງ

ການວາງສະແດງຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນ ມີ 3ປະເພດຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ການວາງສະແດງ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ມວນຊົນເຂົ້າຊົມ;
2. ການວາງສະແດງເພື່ອໃຫ້ມີການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ບູລະນະປະຕິສັງຂອນ;
3. ການວາງສະແດງເພື່ອການຄ້າ

ການວາງສະແດງຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນທີ່ດໍາເນີນຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວພາຍຫຼັງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຕົກລົງເປັນເອກະພາບກັນ ແລ້ວ.

ສໍາລັບການວາງສະແດງຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນໍາລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານການເຫັນດີ ຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 27. ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ

ພື້ນທີ່ຈັດວາງງານສະແດງ ຕ້ອງມີພື້ນທີ່ກວ້າງເໝາະສົມ, ມີອຸປະກອນອໍານວຍຄວາມສະດວກພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມຕາມຂະໜາດຂອງ ຫ້ອງວາງສະແດງ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພແກ່ສັງຄົມ, ມີຄວາມສະດວກສະບາຍ, ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຫ້ອງວາງສະແດງຕ້ອງຮັບປະກັນທາງດ້ານອັກຄີໄພ.

ມາດຕາ 28. ສິດໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ວາງສະແດງ

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ຽວທ່ຽວ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດງານວາງສະແດງລະດັບຊາດ ແລະ ງານວາງສະແດງຂອງສາກົນ ທີ່ມາຈັດວາງສະແດງຢູ່ ສປປລາວ ສ່ວນພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ຽວທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງເປັນຜູ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດງານວາງສະແດງລະດັບແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ໝວດທີ 5

ປະເພດນັກສິລະປິນວິຈິດສິນ

ມາດຕາ 29. ປະເພດນັກສິລະປິນວິຈິດສິນ

ນັກສິລະປິນວິຈິດສິນ ມີ 3ປະເພດດັ່ງນີ້ :

1. ນັກຈິດຕະກອນ;
2. ນັກປະຕິມາກອນ;
3. ນັກຖ່າຍພາບສິນ.

ນັກຈິດຕະກອນ, ນັກປະຕິມາກອນ, ນັກຖ່າຍພາບສິນລວມທັງ ນັກສິລະປິນວິຈິດສິນອາຊີບ, ເຄິ່ງອາຊີບ ແລະ ສະໝັກຫຼິ້ນ.

ມາດຕາ 30. ນັກວິຈິດຕະກອນ

ນັກວິຈິດຕະກອນແມ່ນນັກແຕ້ມທີ່ແຕ້ມດ້ວຍສີດຳ, ສີນ້ຳ, ສີນ້ຳມັນ, ສີໂປສເຕີ, ສີອະຄຣິລິກ(ACRYLIC), ສີຖ່ານຄາບອນ ແລະ ອື່ນໆ ລົງວັດສະດຸເຊັ່ນ: ເຈ້ຍ, ໄມ້ອັດ, ຜ້າແພ, ຝາຊຶ່ງຮູບແຕ້ມເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຫຼາຍລັກສະນະຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ເນື້ອໃນ ເປັນຕົ້ນຮູບເໝືອນ, ຮູບສັດ, ຮູບທຳມະຊາດ, ຮູບຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ຮູບປະກອບເລື່ອງ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 31. ນັກປະຕິມາກອນ

ນັກປະຕິມາກອນ ແມ່ນນັກປັ້ນ, ແກະສະຫຼັກ, ຫຼໍ່, ຄັວດດ້ວຍວັດສະດຸ ດິນໜຽວ, ຂີ້ເຜີ້ງ, ໄມ້, ຫີນ, ຫີນອ່ອນ, ປູນປຣາສເຕີ, ໂລຫະ ແລະ ວັດສະດຸ ອື່ນ ໃຫ້ອອກມາເປັນຜົນງານວິຈິດສິນ.

ມາດຕາ 32. ນັກຖ່າຍພາບສິນ

ນັກຖ່າຍພາບສິນ ແມ່ນນັກຖ່າຍພາບ ໃຫ້ເກີດເປັນຮູບສິລະປະ, ຫຼາກ ຫຼາຍສີສັນ ມີທັງອາຊີບ, ເຄິ່ງອາຊີບ ແລະ ສະໝັກຫຼິ້ນ.

ມາດຕາ 33. ສິດ, ພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງນັກສິນລະປິນວິຈິດສິນ

ນັກສິລະປິນວິຈິດສິນທຸກປະເພດມີສິດ, ພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໝີພາບ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ, ຄົ້ນຄວ້າ, ສຶກສາຮຳຮຽນ ເພື່ອຍົກສູງ ລະດັບທາງການເມືອງ, ວິຊາສະເພາະ ແລະ ວັດທະນະທຳ;
2. ຄົ້ນຄວ້າປະດິດສ້າງ ແລະ ວາງສະແດງຜົນງານຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານ ການກວດກາ ແລະ ອະນຸຍາດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການຕໍ່ສາທາລະນະ ຊົນ ດ້ວຍການວາງສະແດງເຜີຍແຜ່ ຜ່ານສື່ມວນຊົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດ;
3. ເຄື່ອນໄຫວ, ດຳເນີນທຸລະກິດທາງດ້ານວິຈິດສິນຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
4. ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ເສີມຂະຫຍາຍ ມູນເຊື້ອສິລະປະວັດທະນະ ທຳ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ;
5. ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການ ເພື່ອ ບຳລຸງ, ສ້າງສິນລະປິນຮຸ່ນສືບທອດ ແລະ ສະໝັກໃຈມອບຜົນງານຜະລິດ ຕະພັນດ້ານວິຈິດສິນຂອງຕົນ ເພື່ອເປັນມໍຣະດົກໃຫ້ແກ່ ອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງລັດໃນການຄົ້ນຄວ້າສຶກສາຮຳຮຽນ;

6. ເສຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາມລະບຽບ,ກົດໝາຍ;
7. ຊື່ສັດຕໍ່ເນື້ອໃນຂອງຕົວແບບທີ່ຕົນນຳມາສ້າງສັນເປັນຜົນງານ, ຮັກມັກ ແລະ ນັບຖືວິຊາຊີບຂອງຕົນ;
8. ໃຫ້ກຽດ, ປະຕິບັດ ແລະ ນັບຖືການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບຢ່າງເຂັ້ມງວດ ພ້ອມທັງ ມີມາລະຍາດ, ຮູ້ຮັກສາກຽດສັກສີຂອງຕົນ, ໃຫ້ກຽດແກ່ເພື່ອນ ຮ່ວມງານ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນດ້ານວິຈິດສິນ.

ໝວດທີ 6

ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ມາດຕາ 34. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບ ຜະລິດຕະພັນສິນ ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕາມລັດຖະບັນ ຍັດຂອງປະທານປະເທດ ທີ່ກຳນົດອອກໃນແຕ່ລະໄບຍະ.

ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຢ່າງຄົບ ຖ້ວນ, ການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍງົບປະມານ.

ໝວດທີ 7

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 35. ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງມີພຶດຕິກຳດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການເຄື່ອນໄຫວ, ໂຄສະ ນາບົດເບື້ອນ, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ຍຸແຍ່, ແບ່ງແຍກ ຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ ລະຫວ່າງບັນດາເຜົ່າ, ສາສະໜາ, ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍ

ຂອງລັດ ແລະ ມ້າງເພ, ທຳລາຍມູນເຊື້ອສິລະປະວັດທະນະທຳອັນດີງາມ ຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ;

2. ນຳເອົາສິລະປະດ້ານວິຈິດສິນທີ່ເປັນພິດໄພ, ເຊື່ອມຊາມ, ຊອດກະຈາ ລາມິກອານາຈານ ແລະ ສິ່ງອື່ນມາຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ໃນ ສປປລາວ, ຍຸຍົງ ສິ່ງເສີມເປື້ອເມົາກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງ, ອາຊະຍາກຳ, ສິ່ງເສບຕິດ, ການ ພະນັນ ແລະ ການເຊື່ອຖືມຸງວາຍ;

3. ລັກໂລບ, ສັ່ໂກງເອົາຜົນງານຂອງຄົນອື່ນໄປເປັນສິດທິບັດຂອງຕົນເອງ ຮຽນແບບ ຫຼື ດັດແປງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນທຸກປະເພດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນ ດີຈາກເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ແລະ ການອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ນຳເອົາຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນທຸກປະເພດທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການກວດກາ ນຳອອກໄປເຄື່ອນໄຫວ, ວາງສະແດງ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ຜ່ານສື່ມວນຊົນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

5. ເຄື່ອນໄຫວວາງສະແດງຕາມສະຖານທີ່ຕ້ອງຫ້າມ;

6. ມີພິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບ, ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານຂອງລັດ

ຫ້າມພະນັກງານຂອງລັດມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບນັກສິລະປິນ ຫຼື ຜູ້ປະກອບທຸລະກິດວິຈິດສິນ ປອມ ແປງເອກະສານລາຍເຊັນ ແລະ ການກະທຳອື່ນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ ຊອບທຳ;

2. ກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງເອກະສານ, ຫຼອກລວງ, ສັ່ໂກງ, ນາບຊູ່, ຮີດໂຖນັກ ສິລະປິນວິຈິດສິນ ແລະ ຜູ້ປະກອບທຸລະກິດເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດມາໃຫ້ ຕົນເອງ, ຄອບຄົວ ແລະ ພັກພວກ;

3. ນໍາໃຊ້, ດັດແປງ, ປັບປຸງເນື້ອໃນ, ຜະລິດຕະພັນ, ການເຄື່ອນໄຫວ ຕ່າງໆຂອງສິລະປິນວິຈິດສິນ ແລະ ຜູ້ປະກອບທຸລະກິດໂດຍລໍາພັງ;
4. ແກ້ໄຂວຽກງານທີ່ມີລັກສະນະ ເລືອກປະຕິບັດ, ເຫັນແກ່ຄອບຄົວ, ພື້ນ້ອງ ແລະ ພັກພວກ, ເຂົ້າຂ້າງ-ອອກຂາ, ລໍາອຽງ, ບໍ່ທ່ຽງທໍາ;
5. ນໍາໃຊ້, ກ່າຍ ຫຼື ລັກໂລບເອົາຜົນງານຂອງຜູ້ອື່ນ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບ, ກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 8

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 37. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນສາມາດດໍາເນີນດ້ວຍ ຮູບການໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ;
4. ການແກ້ໄຂໂດຍສານປະຊາຊົນ;
5. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 38. ການປະນີປະນອມ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນຄູ່ ກໍລະນີຈະຕ້ອງປຶກສາຫາລື ເພື່ອຫາທາງອອກຮ່ວມກັນຢ່າງສັນຕິວິທີ ດ້ວຍ ການປານີປານອມ ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

ມາດຕາ 39. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນຄູ່ ກໍລະນີສາມາດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນ ຫຼື ປະກອບກິດຈະການດຳເນີນທຸລະກິດນັ້ນພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 40. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນຄູ່ ກໍລະນີສາມາດສະເໜີຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດເພື່ອ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 41. ການແກ້ໄຂໂດຍສານປະຊາຊົນ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດໜຶ່ງ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 42. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບ ວຽກງານວິຈິດສິນ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 9

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິຈິດສິນ

ມາດຕາ 43. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຮັບຜິດຊອບໃນ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິຈິດສິນດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຂຶ້ນແຜນກຳນົດບຳລຸງ ແລະ ສ້າງພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ທີ່ເຮັດວຽກວິຈິດສິນທຸກຂະແໜງ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ວິຊາສະເພາະໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຄົ້ນຄວ້າເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ແລະ ກວດກາ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກວິທະຍາສາດ, ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນໃຫ້ພະນັກງານວິຈິດສິນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ກວດກາຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນດ້ານວິຈິດສິນຂັ້ນສູນກາງ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນ, ຊີ້ນຳນຳພາ ໃນການປະດິດສ້າງຂອງໜ່ວຍງານວິຈິດສິນອາຊີບ, ການວາງສະແດງລະດັບຊາດ ເຊັ່ນ ວັນບຸນປະຫວັດສາດຂອງພັກ, ຂອງຊາດ, ຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
7. ຊ່ວຍທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໜ່ວຍງານວິຈິດສິນອື່ນໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາສະຫຼຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;
8. ກວດກາການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ສິລະປິນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນ;

9. ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດລະບຽບ, ກົດໝາຍກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນຂອງສິລະປິນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;

10. ອະນຸຍາດ, ສັ່ງໂຈະ, ຖອນໃບອະນຸຍາດກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດວິຈິດສິນ;

11. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ;

12. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບວິຈິດສິນໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

13. ປະຕິບັດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ

ມາດຕາ 44. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິຈິດສິນ ໃນຂອບເຂດແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໃນການຟື້ນຟູ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ວຽກງານວິຈິດສິນ;

2. ຂຶ້ນແຜນກຳນົດບຳລຸງ ແລະ ສັບຊ້ອນພະນັກງານໃຫ້ສອດຄ່ອງເໝາະສົມກັບຄວາມ ຕ້ອງການຂອງວຽກງານວິຈິດສິນ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ແລະ ກວດກາການປະກອບເຄື່ອງມືໃຫ້ແກ່ທ່ອງການວິຈິດສິນ;

4. ກວດຜ່ານອະນຸສາວະລີ, ຮູບແຕ້ມລະດັບຊາດ, ຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນດ້ານວິຈິດສິນ;
5. ແນະນຳ, ແຈ້ງໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງວຽກງານວິຈິດສິນທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ປັບປຸງ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນ, ຊີ້ນຳ ນຳພາການສ້າງສັນຜົນງານ, ການວາງສະແດງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວັນສຳຄັນຕ່າງໆ;
7. ຊີ້ນຳທ້ອງຖານຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ ແລະ ໜ່ວຍງານອື່ນ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
8. ກວດກາການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ສິລະປິນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນ;
9. ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດລະບຽບ, ກົດໝາຍກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນ ຂອງສິລະປິນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືທາງດ້ານວິຈິດສິນກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງຕາມກົດໝາຍຂອງສປປລາວ;
11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນ ໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
12. ປະຕິບັດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ

ມາດຕາ 45. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ນະຄອນ

ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ນະຄອນຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິຈິດສິນ ໃນຂອບເຂດເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ນະຄອນຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໃນການຟື້ນຟູ ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ວຽກງານວິຈິດສິນ;
2. ອອກລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ແລະ ກວດກາ ການປະກອບເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນໃຫ້ໜ່ວຍງານວິຈິດສິນ;
4. ອອກຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ໃຫ້ສິລະປິນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ວຽກງານວິຈິດສິນປັບປຸງ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍຸດເຊົາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງແຜນ, ຊີ້ນຳນຳພາການສ້າງສັນ, ການວາງສະແດງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ງານສຳຄັນຕ່າງໆ;
6. ກວດກາການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ສິລະປິນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກ ງານວິຈິດສິນ;
7. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງນະຄອນ ຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;

ມາດຕາ 46. ສະມາຄົມວິຈິດສິນລາວ

ສະມາຄົມວິຈິດສິນລາວ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງສ້າງຄົມວິຊາຊີບ, ເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານວິຈິດສິນ ທີ່ມີສິລະປິນສາຂາວິຈິດສິນ ເຊັ່ນ ນັກວິຈິດຕະກອນນັກ ປະຕິມາກອນ, ນັກນິເທດສິນ, ນັກຖ່າຍຮູບສິນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງ ໂດຍອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນໃຈກາງໃນການຕິດຕໍ່, ພົວພັນ, ປະສານປະສົມທົບວຽກງານສິນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ເຕົ້າໂຮມ ຄວາມ ສາມັກຄີ ແລະ ມີໜ້າທີ່ປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງ ສະມາຄົມ ຂອງຕົນ ທັງເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິຈິດສິນ, ຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ສະມາຄົມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບ ຂອງສະມາຄົມວິຈິດສິນລາວ.

ໝວດທີ 10

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 47. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານວິຈິດສິນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍເຊັ່ນ ຫຼຽນໄຊ ຫຼຽນກາ, ໃບຍ້ອງຍໍ, ນາມມະຍົດສິລະປິນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະ ບຽບການ.

ມາດຕາ 48. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບ,ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມກ່າວເຕືອນ, ປັບໃໝ, ໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ, ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ວຽກ ງານວິຈິດສິນ, ຖອນບັດນັກວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິຈິດສິນ ແລະໃຊ້

ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດອາຍາ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ໝວດທີ 11

ວັນວິຈິດສິນແຫ່ງຊາດ, ເຄື່ອງໝາຍແລະຕາປະທັບ

ມາດຕາ 49. ວັນວິຈິດສິນແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານກຳນົດເອົາ ວັນທີ 11 ພະຈິກ ຂອງທຸກປີ ເປັນວັນວິຈິດສິນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອເປັນວັນເຕົ້າໂຮມຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ແລະ ສິລະປິນ ດຳເນີນກິດຈະກຳຮ່ວມກັນເຊັ່ນ ຈັດງານມະຫາກຳດ້ານວິຈິດສິນ, ວາງສະແດງຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນ, ຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາ, ແຂ່ງຂັນຜົນງານວິຈິດສິນຊຶ່ງລາງວັນຜົນງານດີເດັ່ນປະຈຳປີ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນ.

ມາດຕາ 50. ເຄື່ອງໝາຍແລະຕາປະທັບຂອງວິຈິດສິນ

ວິຈິດສິນມີເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບສະເພາະຂອງຕົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ.

ໝວດທີ 12

ບົດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 51. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 52. ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການສືບທໍາວັນ.

ຂໍ້ກໍານົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບດໍາລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

